

Рецензия
за авторския концерт на Цветан Недялков
със Симфониета Видин на 26 септември 2018 г.

Цветан Недялков е един от най-изявените поп и джаз китаристи в България, който като синергичен музикант, твори и проявява уменията си в различни музикални стилове. Концертната му дейност е впечатляваща - богата и разнообразна, свързана с голям брой концерти, участия и турнета, както в България, така и в чужбина. Свири като солист на Софийска филхармония, Симфоничния оркестър на Държавна опера в гр. Пловдив, Симфоничния оркестър на Държавна опера в гр. Варна, Симфоничния оркестър на държавна опера в гр. Стара Загора и др.

На 26 септември 2018 г. се състоя концертът на Цветан Недялков със Симфониета Видин, на който бе изпълнена оригинална авторска музика, както и концерта за китара и оркестър „Фантазия за един благородник“ от Хоакин Родриго. Освен като солист на знаковата творба на Родриго, Цветан Недялков се представи и като композитор с пиесите си от албума „Йо-хо“ на „Акустично трио 3000“¹, изпълнени със симфоничен оркестър. С този албум през 2012 година музикантът печели международната награда на независимия американски лейбъл „Indi acoustic“ за най-добър инструментален албум на годината. Нотните текстове към албума „Йо-хо“ са издадени от БалкаНота². Те включват 5 авторски пиеси („Acoustic song“, „Banishora forever“, „Beethoven“, „Bossa nova“ и „Gang“) на Цветан Недялков и 2 пиеси на Веселин Койчев („Podzim sum male“ и „Bugs“).

Освен оркестърът и солистът, на сцената бяха талантливият млад диригент Константин Илиевски, носител на наградата „Кристална Лира“ от 2018 година и студентът по джаз и поп китара Христо Нейчев (преподавател Цветан Недялков).

¹ Acoustic Trio 3000 (2011) Yo Ho (CD, Album). © Riva Sound Records

² Nedyalkov, Ts. & Koychev, V. (2011) The sheet music to the „Yo Ho“. BalkaNota Catalogue No. BNBG 0131-007. ISMN 979-0-707680-92-6.

Атмосферата в пълната хора зала на симфониета Видин беше превъзходна, изпълнена с очакване на музикалното събитие, което предстои.

Ще се съсредоточа върху авторската музика, която бе изпълнена. Тя представляваше амалгама от различни стилове - български фолклор, джаз, фламенко и класика. Тъй като тези пиеси са композирани за трио, специално за този концерт бяха преработени за две китари симфоничен оркестър. Изпълнението беше наситено от една страна с голямо количество страст, енергия, виртуозност и от друга - с финес, елегантност и стремеж за себераздаване. Това е музика, в която водеща роля играеше елементът на импровизация и той присъстваше през цялото време.

Според мен този музикален експеримент беше повече от успешен, съдейки по грейналите лица на хората след събитието. Искрено се надявам и за в бъдеще да станем свидетели на повече такива музикални проекти.

Мария Ганева